

ÁKVÖRÐUN nr. 175**frá 23. júní 1999**

um túlkun hugtaksins „aðstoð“ þegar um er að ræða veikindi eða meðgöngu og fæðingu samkvæmt 19. gr. (1. og 2. mgr.), 22. gr., 22. gr. a, 22. gr. b, 25. gr. (1., 3. og 4. mgr.), 26. gr., 28. gr. (1. mgr.), 28. gr. a, 29. gr., 31. gr., 34. gr. a og 34. gr. b í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og um útreikning upphæða til endurgreiðslu samkvæmt 93., 94. og 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 og til fyrirframgreiðslu samkvæmt 4. mgr. 102. gr. sömu reglugerðar

(2000/142/EB)

FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARAND-LAUNÞEGA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 81. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja ⁽¹⁾, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um allt er lýtur að framkvæmd eða túlkun ákvæða reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og annarra reglugerða sem fylgja í kjölfarið,

með hliðsjón af 2. mgr. 36. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að endurskoða ákvörðun nr. 109 frá 18. nóvember 1977 til að taka tillit til athugasemda í úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna frá 5. mars 1998 í máli C-160/96 (Molenaar) þess efnis að:

- tryggingaraðstoð vegna umönnunar skuli koma til viðbótar sjúkratryggingabótum í þeim tilgangi að bæta heilsufar og lífsgæði þeirra sem reiða sig á umönnun; því verður að líta á hana sem „sjúkrabætur“ í skilningi a- og b-liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,
- tryggingaraðstoð vegna umönnunar skuli að hluta til vera bein greiðsla eða endurgreiðsla vegna útgjalda sem til er stofnað vegna þarfar tryggs einstaklings fyrir umönnun, einkum sjúkrakostnaðar sem til er stofnað vegna þessa ástands. Þessi aðstoð, sem er til umönnunar viðkomandi einstaklings (bæði á heimili og í sérhæfðum stofnunum), til kaupa á búnaði og til þeirrar vinnu sem er innt af hendi, fellur undir hugtakið „aðstoð“ í skilningi viðeigandi greinar í 1. kafla III. bálks reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,
- litið skuli á heimahlynningu í samræmi við þýska sjúkratryggingalöggjöf sem sjúkraaðstoð.

Hugtakið „aðstoð“ vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar skal hafa nákvæma þýðingu og vera bindandi fyrir öll aðildarríkin að því er lýtur að beitingu 19. gr. (1. og 2. mgr.), 22. gr. 22. gr. a, 22. gr. b, 25. gr. (1., 3. og 4. mgr.), 26. gr., 28. gr. (1. mgr.), 28. gr. a, 29. gr., 31. gr., 34. gr. a og 34. gr. b reglugerðar (EBE) nr. 1408/71.

Hugtakið aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar verður því einnig að taka til tryggingabóta vegna umönnunar að því tilskildu að þær séu í samræmi við hlutlægar viðmiðanir sem dómstóllinn beitir án tillits til þess hvernig þær eru flokkaðar í þeirri innlendu löggjöf þar sem kveðið er á um þær.

Við ákvarðanatöku skulu ákvæði 3. mgr. 80. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 lögð til grundvallar.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. Aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar, sem taka ber tillit til við útreikning á þeirri endurgreiðslu sem um getur í 93., 94. og 95. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 ⁽²⁾, er aðstoð samkvæmt innlendra löggjöf sem sú stofnun, sem veitir aðstoðina, starfar eftir að svo miklu leyti sem unnt er að fá slíka aðstoð í samræmi við ákvæði 19. gr. (1. og 2. mgr.), 22. gr., 22. gr. a, 22. gr. b, 25. gr. (1., 3. og 4. mgr.), 26. gr., 28. gr. (1. mgr.), 28. gr. a, 29. gr., 31. gr., 34. gr. a og 34. gr. b reglugerðar (EBE) nr. 1408/71.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 149, 5.7.1971, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 74, 27.3.1972, bls. 1.

2. Einnig ber að líta á eftirfarandi sem aðstoð í skilningi framangreindra greina í reglugerð (EBE) nr. 1408/71:
  - a) tryggingaraðstoð vegna umönnunar er veitt rétt til greiðslu tiltekins kostnaðar, að fullu eða að hluta, sem leiðir af þörf hins tryggða fyrir umönnun og til er stofnað beinlínis fyrir hann, svo sem vegna hjúkrunar og heimahlýnningar á heimili hans eða á sérhæfðum stofnunum, kaupa á búnaði til umönnunar, eða vinnu við að bæta aðstöðu á heimili; aðstoð að þessu tagi sem er einkum ætlað að koma til viðbótar sjúkratryggingaaðstoð í þeim tilgangi að bæta heilsufar og lífsgæði þeirra sem reiða sig á umönnun;
  - b) aðstoð sem er ekki veitt á grundvelli trygginga vegna umönnunar en eru af sama toga og hefur sama tilgang og sú aðstoð sem um getur í a-lið hér að framan, að því tilskildu að líta megi á hana sem aðstoð almannatrygginga í skilningi reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og að unnt sé að fá hana með þeim hætti sem um getur í a-lið í samræmi við ákvæði framangreindra greina í reglugerð (EBE) nr. 1408/71.

Telja skal aðstoð, sem um getur í a- og b-lið, með í þeim kostnaði sem um getur í 1. lið hér að framan.
3. Litið skal framhjá stjórnsýslukostnaði, kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana og eigin framlagi viðkomandi einstaklings við útreikning á endurgreiðslu sem um getur í 93., 94. og 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72.
4. Í útreikningi á meðalkostnaði sem um getur í 94. og 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 skal einnig tekið tillit til viðbótarbóta vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar sem eru tilgreindar í samþykktum eða starfsreglum stofnanna þegar reiknaður er út árlegur heildarkostnaður við aðstoð vegna veikinda.
5. Ekki skal taka tillit til kostnaðar við læknisfræðilegar rannsóknir eða styrkja til stofnana á sviði forvarnarlæknisfræði sem eru veittir til almennra heilsuverndarráðstafana sem almannatryggingastofnanir annast ekki, né heldur kostnaðar við almennar ráðstafanir (ekki áhættutengdar) þegar reiknaður er út árlegur heildarkostnaður við aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar.
6. Ekki skal taka tillit til þeirra fjárhæða sem eru endurgreiddar til annarra aðildarríkja í samræmi við reglugerðirnar eða tvíhliða eða marghliða samninga þegar meðalkostnaður er reiknaður út.
7. Útreikningur fjárhæða til endurgreiðslu skal grundvallast, eftir því sem kostur er, á opinberum hagtölum og reikningum stofnunar á dvalar- eða búsetustað, og einkum á útgefnum opinberum gögnum. Tilgreina skal uppruna tölufraðilegra upplýsinga.
8. Reikna skal fjárhæð fyrirframgreiðslna, sem greiða ber samkvæmt 4. mgr. 102. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72, með því að margfalda þann meðalkostnað, sem var síðast viðurkenndur, með þeim fjölda hlutaðeigandi einstaklinga sem síðast var vitað um samkvæmt gögnum stofnana sem annast gerð slíkra skráa.
9. Ákvörðun þessi öðlast gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna*. Hún kemur í stað ákvörðunar nr. 109 frá 18. nóvember 1977.

Formaður framkvæmdaráðsins

Arno BOKELOH